

ת"פ 31524/12/12 - מדינת ישראל נגד דניס ברודסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 נובמבר 2015

ת"פ 31524-12-12 מדינת ישראל נ'

ברודסקי

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניס ברודסקי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה אביבית בשארי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי רז

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן: 3 עבירות של שימוש במסמך מזויף, 2 עבירות של קבלת דבר במרמה, עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 2 עבירות של נסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 3 עבירות של התחזות כאדם אחר, 2 עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ו-3 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב - כל אלה במסגרת 3 אישומים שהוגשו נגדו בגין מסכת מעשים שנעשתה במסגרת קשירת קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה.

במסגרת קשירת הקשר, תכננו הנאשם והאחר לבצע מסכת עבירות מרמה והונאה על ידי שימוש בתעודות זהות שזויפו של אנשים אחרים, אשר יצאו את גבולות הארץ ולא שבו.

כמו כן, תכננו השניים לפתוח חשבונות בבנקים השונים תוך התייצגות הנאשם באותן זהויות כוזבות בפני פקידי הבנק, האחר יפקיד משכורות פיקטיביות הרשומות על שמן של אותן זהויות כוזבות לחשבונות הבנק האמורים, והוא יקבל מסניפי הבנקים השונים במרמה כרטיסי אשראי, פנקסי שיקים, משיכת מזומנים והלוואות לשימושם.

במסגרת קשירת הקשר, בין החודשים 11/08 - 12/09 - פתחו הנאשמים באמצעות תעודות זהות כוזבות 3 חשבוניות בנק שונים, קיבלו במרמה כרטיסי אשראי, רכשו באמצעותם מוצרים וטובין, קיבלו שירותים בסך כולל של כ-200,000 ₪, ניסו לקבל במרמה הלוואה בסך 50,000 ₪ וניסו לקנות בעמדת חברת פלאפון 4 מכשירי טלפון סלולרי בשווי כולל של אלפי שקלים. אך בשלב זה נתפס הנאשם בכף.

מאחר שהנאשם סירב למסור את זהותו של האחר, ובידי המאשימה לא היה קצה חוט כדי לגלותו, היחיד שעומד לדין במסגרת פרשה זו הינו הנאשם.

עוד אין חולק כי סכומי המרמה לא הושבו לנפגעים עד עצם היום הזה.

טענת הנאשם, הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט, כי שימש כ"קוף" ונשלח לביצוע המעשים על ידי האחר, לא הוכחה ואין כל ראיה התומכת בטענתו זו.

כתב האישום המקורי הכיל עבירות נוספות ותוקן במסגרת הסדר הטיעון, באופן משמעותי, אך לעניין העונש לא הגיעו הצדדים להסדר, למעט להסכמה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן.

מהתסקירים עולה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד כאמור לעיל, לחלקו בביצוע העבירות, כשלטענתו פעל אומנם מתוך מצוקה כלכלית, אך זאת בלחץ שהופעל עליו על ידי האחר.

הנאשם שלל צורך בטיפול, כשהוא רואה בהתנהגותו בעבירות ארוע נקודתי ועל כן אף שהוגשו בעניינו שני תסקירים, אין באף אחד מהם המלצה טיפולית, משלא נוצר פתח להתערבות שיקומית במסגרת שירות המבחן.

עם זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות, כשלהבנת שירות המבחן, תהווה ענישה מוחשית ומרתיעה "אשר ייתכן שתפחית הסיכון להישנות עבירות".

בטיעוניה לעונש הצביע המאשימה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, שבהם פגיעה בחיי המסחר, ערעור בטחון הציבור וההסתמכות על כרטיסי אשראי ותעודות זהות כאמצעי לגיטימי לתשלום.

נוכח נסיבות ביצוע העבירה, התכנון, התחכום, היקף הנזק, היקף הנזק שנמנע, כמו גם הרקע לביצוע העבירות מצוקה כלכלית, ולאור מדיניות הענישה, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-36 חודשי מאסר, כשלטענתה יש למקם את הנאשם בחציו העליון של המתחם, לצד מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש לראות בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום ב- 12/12, קרי כ-3 שנים לאחר ביצוע העבירה האחרונה, לצד היעדר עבר פלילי ותפקוד נורמטיבי עד שנקלע לחובות גדולים,

נסיבות ייחודיות שיש בהן כדי להשליך על קביעת המתחם.

בטיעוניו, שב ב"כ הנאשם על לטענת הנאשם, כפי שהעלה כבר בהזדמנות הראשונה, לפיה הוא היה החוליה החלשה בביצוע העבירות, כשהאחר היה החוליה החזקה. על כן, הוא זה שזהותו נחשפה והאחר נשאר מאחורי הקלעים.

עוד הוסיף וטען, כי על אף שהנאשם היה אמור לקבל חלק מכספי המרמה, הרי שבסופו של דבר, לא זכה ליהנות מפירות מעשיו.

ב"כ הנאשם אף ביקש לראות בתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, נסיבות שיש בהן כדי להשליך על המתחם, כשלטענתו המתחם במקרה זה צריך להתחיל ממאסר מותנה או ממאסר בעבודות שירות. בתוך מתחם הענישה, בהתחשב בכל הנסיבות שתוארו לעיל, בנוסף להודאתו, ללקיחת האחריות ולחרטה המלאה - ביקש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי או לחילופין, להסתפק בעבודות שירות לצד קנס בכל סכום שייקבע על ידי בית המשפט.

מאחר שב"כ הנאשם לא חלק על הערכים המוגנים שנפגעו, הרי שאלה מוסכמים.

מידת הפגיעה בערכים אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, הינה בינונית.

כל אחד מהצדדים גם הגיש פסיקה לתמיכה במתחם הענישה הראוי בעניינו, אולם דומני כי מתחם הענישה הראוי לכל אחד מהאישומים, נע בין מאסר קצר בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל.

באופן עקרוני, צודקת המאשימה במתחם הענישה אותו ביקשה לקבוע כמתחם ההולם את נסיבות ביצוע העבירות במכלול. אולם נתון אחד לא נלקח על ידי המאשימה בחשבון בעת הצגת המתחם במקרה זה - חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, עד הגשת כתב האישום ועד היום.

בדקתי את טענות ב"כ המאשימה, לפיהן חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום, עד להודאת הנאשם ועד היום, כולה באחריותו. מצאתי כי הדברים, כפי שהם עולים מפרוטוקול בית המשפט, אינם מתיישבים עם טענה זו.

בתחילת הדיונים התברר כי לא הועמדה לעיני ההגנה, רשימת חומר החקירה, מה שהוביל לדחיית הדיון, וזה בוודאי באחריות המאשימה. בהמשך, כל הדחיות היו לצורך קידום הליכי משא ומתן שהתקיימו בין הצדדים בהסכמת שני הצדדים - שבסופו של יום כאמור, הביא לתיקון משמעותי של כתב האישום. לא ניתן אפוא שלא לקחת נתון זה במסגרת השיקולים והנסיבות לקביעת מתחם הענישה.

לפיכך, בנסיבות חריגות אלה, אני סבורה שיש לקבוע שמתחם הענישה בתיק זה, על אף חומרת המעשים, מתחיל מ-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, עד 24 חודשי מאסר בפועל.

בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, שקלתי מחד גיסא את חומרת מעשיו, הנזק שנגרם והעובדה שהוא לא פיצה את הנפגעים ממעשי המרמה, ומאידך גיסא את הודאתו, הבעת החרטה, החסכון בזמן השיפוטי ובעיקר היעדר עבר פלילי.

בהתחשב בכל אלה, אני נותנת משקל רב לחלוף הזמן וקובעת כי עונשו של הנאשם, שעומד זו הפעם הראשונה לדין, ייגזר בגבול התחתון של מתחם הענישה. לצד זה אטיל עליו פיצוי משמעותי למתלוננים וקנס משמעותי.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות בבית חולים גהה בפתח תקוה, בהיקף של 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

תחילת ביצוע עבודות השירות בתאריך 23.12.15.

המזכירות תעביר לממונה על עבודות השירות העתק גזר הדין.

הממונה ידווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

מודע בזאת לנאשם כי במקום נערכת ביקורת.

אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות והמרתן במתקן כליאה. אם ישנה הנאשם את כתובתו, עליו להודיע על כך לממונה על עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

3. הנאשם ישלם קנס בסך 10,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר תמורתו.

4. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננים על פי רשימה שהמאשימה תגיש למזכירות, בסכום כולל של ₪ 70,000.

הקנס והפיצוי ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים, בסך ₪ 8000 כ"א, החל בתאריך 15.1.16 ובכל 15 בחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תביא לפרעון מיידי של הקנס והפיצוי, והפיצוי יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ו, 22/11/2015 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

אליה